

U.T.A. SUB IMBOLDUL ȘI...

AMENINȚAREA TRADIȚIILOR

De câteva ediții ale campionatului, U.T.A. și-a obținut numeroși suporterți (dar aceluiași, de fiecare dată, bătaie inimii...) cu o comportare capricioasă, ba chiar foarte capricioasă. De fapt, povestea asta datează mai de mult, încă din 1955, când s-a operat o reînnoire masivă (și s-a mers, constant, pe acest drum). De atunci, echipa — careia orice plecare de jucător (și au fost multe) îi provoca un dezechilibru — a parcurs o linie care n-a atins cote superioare locului 5 din clasament și de mai multe ori s-a salvat în ultimul moment — ca să spunem așa — de la clasarea pe unul din locurile retrogradante.

Iată cum, spre regretul competentului și obiectivului spectator arădean, echipa textiliștilor a adăugat multelor tradiții frumoase, păstrate cu sfințenie, pe aceea a unei regulate „campanii de primăvară” pentru menținerea sa în divizia în care joacă de aproape 22 de ani. Și aceasta, în ciuda talentului și posibilităților tehnice, măturisite

în atâtea partide de generații care s-au succedat pe posturile ocupate, cindva, de un Petschovski, Covaci, Mercea, Reinhardt, Băcuș sau Dumitrescu III.

CADE O TRADIȚIE...

Anul acesta însă, se pare că tinerii jucători arădeni sînt decise să o rupă cu această tradiție, provocatoare de multe emoții. Victoria de la București, asupra Progresului, cu care au debutat în noul campionat, a fost urmată de o comportare constantă bună, cu care a obținut puncte prețioase. Suita de rezultate (cu * — în deplasare) din toamnă: 2-0*, 0-1, 1-3*, 1-2*, 0-1, 1-0, 1-0*, 2-1, 0-0, 0-1*, 1-0, 2-0 și 1-2*, le-au adus un meritat loc 7. În 13 etape, U.T.A. a reușit 6 victorii și un meci nul (6 jocuri le-a pierdut), a marcat 12 goluri și a primit 11, totalizînd 13 puncte. Un punct mai mult decît la sfîrșitul turului ediției 1966-1967 cînd, în 13 meciuri, realizase 3 victorii și 6 meciuri nule. Dar, în lupta pentru clasament, un punct înseamnă mult. Și valoarea lui se vede din faptul că în campionatul trecut, cu 12 puncte, U.T.A. a ocupat locul 11, iar acum, cu 13 — locul 7.

Deci, există semnele unei „răzvrătiri” împotriva unei tradiții, care — de data aceasta — nu-i onora pe arădeni, iar posibilitățile de mai bine le creează această perspectivă.

Nu mai că jucătorii textiliști mai trebuie să lupte și împotriva unui alt simptom — devenit tradițional în ultimii ani — care și-a făcut apariția în comportarea lor: pierd prea multe puncte acasă. Și în toamna trecută au lăsat să le scape printre degete cinci puncte (cite două în partidele cu Rapid și Steaua și unul în cel cu Argeș). Prea multe dacă le comparăm, mai ales, cu realizările în deplasare (4 cișligate din 12).

...ȘI SE ÎNTĂREȘTE ALTA

Bilanțul de toamnă poate fi apreciat, așadar, ca satisfăcător și, cum ne subliniau antrenorii N. Dumitrescu și I. Reinhardt — foarte aproape de posibilitățile actuale ale lotului de jucători.

Dar, judecînd lucrurile obiectiv, trebuie să conchidem că din alt punct de vedere comportarea echipei a mulțumit: a practicat un joc deschis, tehnic, de calitate, mult apreciat de spectatorii din orașele unde a evoluat. Se poate afirma că volumul de muncă depus în vederea noului campionat și, în general, în tot sezonul (30 de meciuri, amicale și oficiale, 87 de antrenamente globale, 30 de pregătiri de joc, 30 de ședințe de analiză și 12 ședințe teoretice), că eforturile depuse de cei doi antrenori și jucători au dus la satisfacția unor realizări remarcabile în jocul echipei.

Fideli școlii de fotbal tehnic, ofensiv, creată de primele echipe ale textiliștilor, din care au făcut parte antrenorii înșiși, școală extinsă, ulterior, prin formarea și consolidarea unei pepinieri proprii, N. Dumitrescu și I. Reinhardt și-au pus amprenta pe această echipă. Ei au fost jucători tehnici și foarte corecți în joc; așa joacă sau — mai bine-zis — caută să joace formația antrenată de ei. Tehnicitatea, ca mijloc, nu ca scop în sine, constituie principala caracteristică a acestei tinere echipe, în-

tîrînd, astfel, o veche tradiție arădeană.

DE CE NU MAI MULT?

Cum un campionat se joacă pe goluri și puncte, antrenorii nu omit nici un moment faptul că realizările jucătorilor nu se ridică, totuși, la nivelul posibilităților lor, apreciate în mod realist. Cauzele sînt cunoscute și, pentru înlăturarea lor, în viitorul apropiat sau mai îndepărtat (nu trebuie uitat că este vorba, în majoritate, de jucători tineri), se lucrează atent și antrenorii își raportează planificarea antrenamentelor și mijloacelor de instruire la cerințele jocului modern, dar și la posibilitățile și particularitățile lotului și ale jucătorilor. Pe ceea ce se pune accent — și acest lucru s-a văzut în comportarea și jocul echipei — este dezvoltarea unui joc ofensiv, pe baza variantei 4-3-3, care convine jucătorilor, pornind de la o pregătire individualizată (avînd în vedere componența lotului: jucători diferiți ca vîrstă și caracteristici).

Ceea ce lipsește echipei și, în primul rînd, liniei de atac — punct nevralgic și la U.T.A. — este combativitatea în fața porții. Asta pe de o parte. Pe de altă, trebuie subliniat — în aceeași măsură — și faptul că tinerii atacați se descurcă greu pe spații mici, în poziții dificile și în situațiile cînd sînt jenați de adversari nu au încă forța și bagajul tehnic necesare pentru a putea străpunge apărări aglomerate și „betonate”. Sînt principalele lipsuri ale acestei echipe, care explică de ce înaintarea a suferit dese modificări (numai Axente a disputat în întregime toate meciurile) și de ce a marcat, după St. roșu (8 goluri), cele mai puține goluri (12). O explicație trebuie căutată și în faptul că atacul este tîrî (media depășește cu puțin vîrstă de 23 de ani), are o greutate medie redusă (aproape 70 kg) și o înălțime, tot medie, de 1,76 m., ceea ce nu poate ridica probleme dificile unei apărări solide și ermetice, cum sînt, în majoritate, la echipele noastre, în special cînd joacă în deplasare. Și acest lucru s-a văzut tocmai în partidele în care U.T.A. a pierdut puncte acasă (cu Rapid și Argeș) și chiar în cea cișligată cu St. roșu.

O APĂRARE FERMĂ

În schimb, apărarea poate fi apreciată ca bună în sezonul de toamnă. Alcătuită, în majoritate, din jucători experimentați, cu calități atletice remarcabile, și mai calculați (Lereter, Petescu, Birău, Bacoș și Gornea au fost prezenți în toate cele 13 jocuri) apărarea are meritul de a fi făcut puține concesii atacanților adversi. Nu a primit decît 11 goluri (în medie, 0,84 de meci...) și, în general, s-a arătat de netrecut.

Într-un cuvînt, U.T.A. a fost o echipă în luptă cu tradițiile: pe unele să le întărească, pe altele să le înfrîngă. Are un sezon întreg în fața pentru a-și continua eforturile de a consolida și impune școala arădeană.

SCURTE APRECIERI

● Starea disciplinară bună. Raerei un jucător a fost sancționat iar cele interne (Igna-indisciplină, Țirlea-indiferență, față de pregătirea personală) au fost prompt rezolvate.

● Antrenorii apreciază ca foarte bună comportarea echipei în meciul cu „U” Craiova; bună în

ISTORIC

U.T.A. este singura echipă care participă fără întrerupere în campionat, de la reluarea diviziei A, în 1946-47. Echipa a fost înființată în anul 1945 și de atunci și-a cucerit un merit prestigiu prin tre iubitorii fotbalului, prin clasa fotbalului practicat, ca și prin rezultatele obținute, fie în campionat, fie în meciurile internaționale. U.T.A. a cucerit de patru ori titlul de campion (1946-47, 1947-48, 1950 și 1954) și de două ori Cupa (1947-48 și 1953).

Reprezentantă valoroasă a Aradului și fotbalului nostru, U.T.A. a reunit jucători de clasă de-a lungul anilor: Petschowski, Băcuș I, Farmati, Reinhardt, Dumitrescu, Marki, Bonihadi, A. Covaci, Stiebing, Mercea, Pal, Vaczi, Serfözö etc. În același timp, a dat nenumărați jucători loturilor reprezentative.

Păstrînd tradiția jocului de mare tehnicitate, generațiile care s-au succedat au dublat-o cu aceea a formării unor cadre proprii, care au rămas — la timpul lor — ca un ciștig prețios fotbalului nostru: Boitoș, Băcuș II, Ristîn, Szűcs, Kiss, Jurcă, Lupeș, Capaș, Jenel, Kozska, Igna, Gaboras, Pantea etc. Ei au dus mai departe „ștafeta fotbalului tehnic”, sub îndrumarea unor antrenori care au iubit spectacolul și l-au pregătit cu migală, ca vienezul Blum, Petre Steinbach, C. Braun-Bogdan ș.a., pe care-l urmează acum N. Dumitrescu și Reinhardt, foștii lor jucători.

Echipa dispune de un stadion bine amenajat, cu o capacitate de circa 25.000 de locuri. Culorile echipei: alb-roșu. Succesiunea denumirilor: I.T.A., Flamura roșie U.T.A. și U.T.A. Sediu: Arad, str. Poetului nr. 1; telefon 1750.

cele cu Progresul, Dinamo București și Bacău, Argeș, Rapid și Fenerbahce Istanbul (în Cupa Balcanică); satisfăcătoare contra echipelor Petrolul, St. roșu, Farul, „U” Cluj, Jiul și Velej Mostar (amical) și slabă în meciurile cu Steaua și A.S.A.

● Peste nivelul celorlalți jucători s-a situat Gornea, foarte bun în toamnă; au jucat bine: Birău, Lereter, Bacoș, Petescu. Axente Chivu; satisfăcător: Șchiopu, Pop, Dumitrescu, Czako II, Țirlea; slabi: Popescu, Moț, Domide, Jac, Meșcas și Weichelt.

OBIECTIVELE RETURULUI

Ni le-a precizat antrenorul N. Dumitrescu și pe scurt ele sînt următoarele: îmbunătățirea jocului liniei de atac, ocuparea unui loc în prima parte a clasamentului, calificarea în sferturi de finală ale Cupei României, formarea a 4 tineri jucători „buni pentru loturile reprezentative”, continuarea acțiunii de întinerire a echipei, titularizarea lui Dumitrescu, Domide și Moț, precum și a formării de noi jucători dintre juniori.

Petre GAȚU

Antrenorii își pun mari speranțe în Florin Dumitrescu, jucător dotat cu calitățile necesare postului de extremă stînga. Îl vedeți într-o acțiune caracteristică în meciul cu „U” Craiova

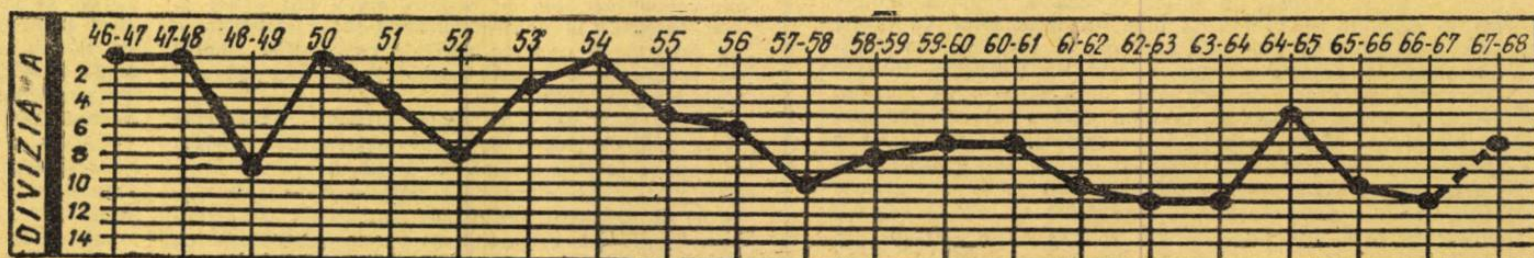
Foto: S. BAKȘI

SUPORTERII ÎȘI SPUN CUVÎNTUL

ECHIPA A PORNIT PE UN DRUM BUN. Dr. VIOREL GROZA, tehnolog șef la I.A.S. Aradul Nou: „Urmăresc de 7 ani această echipă, sînt nelipsit de la fiecare joc al său și rîmîn la vechea mea părere: este una din echipele noastre de primă categorie care își bazează jocul pe tehnicitate, chiar dacă din cadrul formației lipsesc valorile individuale mari. Spre satisfacția mea, în acest campionat U.T.A. a pornit pe un drum bun și, după cum am aflat, a început de vreme preagătirile, toți jucătorii manifestînd o bună dispoziție.”

DE 20 DE ANI SUPORTER... IANCU BALAS, funcționar la întreprinderea „Progresul”-Arad: „De 20 de ani sînt prezent la meciurile acestei echipe. Așa fi prea dur dacă aș face o comparație între I.T.A. și U.T.A. Totuși, obiectiv judecînd lucrurile, trebuie să recunosc că și în momentul de față echipa textiliștilor dispune de cîteva elemente talentate ca Șchiopu, Axente, Dumitrescu, mai ales acesta din urmă pe care-l văd sigur în acest an în loturile reprezentative. Bineînțeles, ascensiunea sa este condiționată de o pregătire superioară și multă seriozitate din partea sa.”

DE CE PREFER PE U.T.A.? ROMULUS BĂTRINA, tehnician la aeroport: „Echipele mele preferate sînt U.T.A. și Universitatea Cluj. Totuși, mai mult mă satisface jocul textiliștilor, cărora experimentații. N. Dumitrescu și I. Reinhardt au reușit și în sezonul trecut să le impune tehnicitatea și să instaureze o atmosferă bună, sănătoasă, în sinul echipei. Dacă echipa n-a reușit mai mult și a pierdut multe puncte acasă, aceasta se datorește după mine neșansei, pentru că — în general — și-a dîminat adversarii.”

Graficul evoluției echipei U.T.A. de-a lungul campionatelor